

Waarnemingen van twee nieuwe soorten mierkevers (Cleridae) in de Meinweg

FIGUUR 1

Vindplaats van *Tarsostenus carus* en *Tilloidea unifasciata* kort na de natuurbrand in Nationaal Park De Meinweg op 31 mei 2020 (foto: Rob Geraeds).

R.P.G. Geraeds, Heinsbergerweg 54a, 6061 AK Posterholt, e-mail: rob.geraeds@kpnplanet.nl

Van 20 tot en met 23 april 2020 is tijdens een grote natuurbrand in Nationaal Park De Meinweg iets meer dan 200 ha bos en heide verbrand (CLAASSEN & REYRINK, 2021). Naar aanleiding hiervan zijn de verbrande bosdelen gericht geïnventariseerd op aanwezige boktorren (GERAEDS, 2021; GERAEDS *et al.*, 2021). Tijdens een van deze inventarisaties werden in 2020 en 2022 twee voor het gebied nieuwe mierkeversoorten gevonden op een dode Zomereik (*Quercus robur*) in de omgeving van de Rolvennen [figuur 1]. Dit betrof *Tarsostenus carus* – een exoot die waarschijnlijk in 2017 voor het eerst in Nederland is waargenomen – en *Tilloidea unifasciata*, een Europese soort die nog niet eerder uit ons land is gemeld (GERAEDS, 2023).

MIERKEVERS

Met de vondst van *Tilloidea unifasciata* komt het aantal soorten mierkevers (Cleridae) dat in Neder-

land voorkomt op 17, verdeeld over vier subfamilies (NEDERLANDS SOORTENREGISTER, 2024). Van deze 17 soorten worden er vijf nog beschouwd als niet gevestigd. Dit zijn soorten die (relatief) recent voor het eerst in Nederland zijn aangetroffen en die mogelijk door versleping hier terecht zijn gekomen. De meeste soorten leven op of in hout en jagen hier op larven en/of imago's van andere ongewervelden. De drie soorten koprakevers (*Necrobia* spec., subfamilie Korynetinae) leven vooral op kadavers waar ze zich voeden met larven van kevers en vliegen. De twee soorten bijenwollen (*Trichodes* spec., subfamilie Clerinae) leven als larve in nesten van bijen en wespen waar ze zich met poppen en larven voeden. De mierkevers zelf eten naast insecten ook nectar en stuifmeel.

Hoewel *Tarsostenus carus* al veel langer in Nederland aanwezig is, is deze soort nog niet in het soortenregister opgenomen. Dit is dus de 18^e mierkeversoort van het land en de enige vertegenwoordiger van de subfamilie Tarsosteninae.

TARSOSTENUS CARUS

Verspreiding

Tarsostenus carus (voorheen *Paratillus carus*) is een exoot waarvan het natuurlijke verspreidingsgebied in Australië, Tasmanië en Nieuw-Caledonië ligt

(TROUKENS, 2018). In Europa werd de soort voor het eerst ontdekt in Engeland waar in 1933 drie exemplaren in Hull werden verzameld. Ze werden aangetroffen op uit Australië geïmporteerd eucalyptushout. Daarna volgden vondsten in Londen (1938), Birmingham (1942), Liverpool (1943) en Glasgow (1944) (FISCHER, 1944). Tegenwoordig is de soort ingeburgerd in Engeland (TROUKENS, 2011). De eerste melding op het Europese vasteland is afkomstig uit Frankrijk. Hier werd in 1983 een exemplaar gevonden in Fraysinnet in het departement Lot, in een schuur waarin eikenhout lag opgeslagen (MENIER & BURLE, 1985). De soort heeft zich vervolgens sterk over Frankrijk uitgebreid en werd in 2002 uit 13 verschillende zuidelijke departementen gemeld (CHAPELIN-VISCARDI, 2009). Van daaruit zette de uitbreiding zich voort in noordelijke richting waar de soort in 2009 in zeven departementen is gevonden (naast het voorkomen in 21 zuidelijke departementen) (CHAPELIN-VISCARDI, 2010). In aansluiting op deze noordelijke expansie volgde de eerste waarneming in België in 2006.

Hier werd *Tarsostenus carus* in een tuin in Sint-Anna (Oost-Vlaanderen) aangetroffen (TROUKENS, 2011). Vanaf 2015 worden jaarlijks exemplaren waargenomen en inmiddels zijn er vondsten geregistreerd uit de provincies Namen, Antwerpen, Vlaams Brabant, Waals Brabant, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen en Limburg (WAARNEMINGEN.BE, 2024a). In Duitsland is de soort voor het eerst in 2014 in het tegen de grens met Zwitserland gelegen Dogern (deelstaat Baden-Württemberg) gevonden (PANKOW, 2014). Momenteel zijn in Duitsland slechts enkele waarnemingen bekend uit de deelstaten Baden-Württemberg en Noordrijn-Westfalen (BLEICH *et al.*, 2024). De eerste waarneming in Nederland die in waarneming.nl is vastgelegd stamt uit 2017 nabij een bedrijventerrein bij Herkenbosch aan de rand van Nationaal Park de Meinweg. In Nederland nemen de waarnemingen vervolgens ook toe en deze zijn vooral afkomstig uit Limburg en Noord-Brabant. Inmiddels is *Tarsostenus carus* echter uit alle provincies bekend, met uitzondering van Zeeland en Flevoland (WAARNEMING.NL, 2024a).

Herkenning

Tarsostenus carus [figuur 2] is zeer variabel in grootte en kleur. Het is een langwerpige kever met een lengte van 4,0 tot 7,0 mm. De kop is zwart of oranjebruin met bruine kaken. Het borststuk is iets langer dan breed en oranjebruin van kleur. Soms heeft het borststuk een zwarte zoom aan de voorkant. De sprieten hebben drie verdikte eindleden. De eerste vier leden zijn roodbruin, de rest van de sprieten is donkerbruin tot zwart. De poten zijn bruin, de schenen en tarsen kunnen iets donkerder zijn. De dekschilden zijn meer dan twee keer zo lang als breed en overwegend glanzend blauwzwart. Net voorbij de helft loopt een witte dwarsband die tot

aan de binnenrand van de dekschilden doorloopt. Achter deze dwarsband kunnen de dekschilden ook bruin zijn. De dekschilden zijn sterk gepuncteerd; de puncturing neemt naar het uiteinde van de dekschilden af. Het hele lichaam is bedekt met lange grijze of zwarte haren (MENIER & BURLE, 1985; TROUKENS, 2011; ZAPPI, 2014; DU CHATENET, 2017).

Ecologie

In Australië wordt *Tarsostenus carus* beschouwd als een van de meest voorkomende predatoren van kleine houtbewonende insecten. De soort wordt vooral met boorkevers (Bostrichidae) uit het geslacht *Lyctus* geassocieerd. Zowel de imago's als de larven hiervan vormen de belangrijkste prooidieren (MENIER, & BURLE, 1985). Deze boorkeversoorten staan ook in Europa op het menu, naast schorskevers (Scolytinae) en waarschijnlijk ook diverse andere in het hout levende insectensoorten (CHAPELIN-VISCARDI, 2009; ZAPPI, 2014).

In Frankrijk is de ontwikkeling van de larven aangetoond in Vijgen (*Ficus carica*). Ook berken (*Betula spec.*), Haagbeuk (*Carpinus betulus*), Tamme kastanje (*Castanea sativa*), Beuk (*Fagus sylvatica*), Walnoot (*Juglans regia*), Smalbladige es (*Fraxinus angustifolia*), plataan (*Platanus spec.*), kersen (*Prunus spec.*), Fijnspar (*Picea abies*), dennen (*Pinus spec.*), eiken (*Quercus spec.*) en Wijnstok (*Vitis vinifera*) worden als waarschijnlijke of potentiële broedbomen beschouwd (CHAPELIN-VISCARDI, 2009; TROUKENS, 2011; ZAPPI, 2014). Over de ontwikkeling van de larven is verder niets bekend. In West-Europa zijn imago's actief van mei tot begin september (ZAPPI, 2014). Het merendeel van de in waarneming.nl geregistreerde waarnemingen vallen binnen deze periode. Twee waarnemingen komen uit april, maar beide betreffen vondsten binnenshuis (WAARNEMING.NL, 2024a).

FIGUUR 2

Tarsostenus carus op een dode Zomereik (*Quercus robur*) in Nationaal Park De Meinweg op 13 mei 2022 (foto: Rob Geraeds).

FIGUUR 3
Tillioidea unifasciata op
een dode Zomereik
(*Quercus robur*) in
Nationaal Park De
Meinweg op 9 mei 2022
(foto: Rob Geraeds).

TILLOIDEA UNIFASCIATA

Verspreiding

De verspreiding van *Tillioidea unifasciata* strekt zich uit over Europa, Turkije, Egypte, Iran, India en Rusland (GBIF, 2024). In Europa beperkt de verspreiding zich tot de warmere streken in Midden- en Zuid-Europa. Op het Iberisch schiereiland leek de soort te ontbreken, maar inmiddels zijn er verscheidene waarnemingen uit Spanje (NIEHUIS, 2013; GBIF, 2024). In België lijkt de soort slechts eenmalig te zijn waargenomen, in 1908 in de omgeving van Verviers (GBIF, 2024). In waarnemingen.be zijn geen waarnemingen geregistreerd en ontbreekt de soort in het overzicht van de mierkevers (WAARNEMINGEN.BE, 2024b). In Duitsland is *Tillioidea unifasciata* zeldzaam waarbij de verspreiding zich beperkt tot de zuidelijke deelstaten. Waarnemingen zijn bekend uit de deelstaten Beieren, Baden-Württemberg, Hessen, Rijnland-Palts, Noordrijn-Westfalen, Saarland, Saksen-Anhalt en Thüringen. In de aan Limburg grenzende deelstaat Noordrijn-Westfalen zijn na 2000 slechts enkele recente vindplaatsen bekend ten zuiden en zuidwesten van Düren (BLEICH *et al.*, 2024). Uit het Verenigd Koninkrijk lijkt deze mierkeversoort te zijn verdwenen. De laatste waarneming stamt hier uit 1877 uit Surrey (UK BEETLES, 2024). In Scandinavië ontbreekt *Tillioidea unifasciata* (NIEHUIS, 2013; GBIF, 2024).

Herkenning

Tillioidea unifasciata [figuur 3] is een langwerpige kever met een lengte van 4,0 tot 8,0 mm. De kop is zwart en ongeveer even breed als de voorrand van het halsschild. Het borststuk en de poten zijn eveneens zwart. De sprietten zijn vanaf het vierde segment gekarteld. De segmenten vier tot en met

tien zijn driehoekig gezaagd en worden steeds iets groter. Het eindsegment is asymmetrisch en puntig. Het borststuk is iets langer dan breed. De dekschilden zijn meer dan twee keer zo lang als breed en zijn overwegend zwart. De basis is rood; op het zwarte deel van de dekschilden loopt een geelwitte dwarsband die niet tot de binnenrand van de dekschilden reikt. Het lichaam is bezet met afstaande beharing. Op de kop en het borststuk is die meestal zwart, op de dekschilden variabel, meestal lichter van kleur (GERSTMEIER & KUFF, 1992; UK BEETLES, 2024).

Ecologie

In Europa komt *Tillioidea unifasciata* voor van het laagland tot het middelgebergte. De soort wordt voornamelijk geassocieerd met oude, zongeëxponeerde eiken in open bossen. Er is echter geen strikte binding met eiken. De ontwikkeling van de larven is ook bekend van Fijnspar, berk, Vijg, populier (*Populus spec.*) en iep (*Ulmus spec.*). In Zuid-Europa komt de soort plaatselijk voor op druivenstruiken (*Vitis spec.*) in wijngaarden. Waarnemingen van de imago's zijn vooral van eikensoorten afkomstig, maar ze zijn ook bekend van een groot aantal andere boomsoorten (NIEHUIS, 2013).

De larven leven in vraatgangen van andere soorten insecten en onder schors waar ze op hun prooi jagen. Deze bestaan waarschijnlijk uit larven van kleine, in het hout levende keversoorten zoals boorkevers, klopkevers (Anobiidae) en boktorren (Cerambycidae). De ontwikkeling van de larven duurt één of twee jaar (BUSSLER, 1995). De verpoping vindt in het hout plaats, waarna de imago's vanaf april tijdens warmere perioden het hout verlaten (BUSSLER, 1995; NIEHUIS, 2013; UK BEETLES, 2024). Volgens NIEHUIS (2013) en UK BEETLES (2024) vindt de verpoping in het voorjaar plaats, maar BUSSLER (1995) geeft aan dat dit in de herfst gebeurt.

De imago's zijn ook roofzuchtig; ze jagen op hout of bloemen op andere insecten. BUSSLER (1995) vermeldt dat ze vooral op Eikenspintkevers (*Scolytus intricatus*) en de boorkever *Xylopertha retusa* jagen. In gevangenschap voeden ze zich ook met Eikenruigsprietboktorren (*Exocentrus adspersus*). Deze soorten zijn ook in de omgeving van de vindplaats op eiken en/of in feromoonvallen aangetroffen (eigen waarnemingen). Naast insecten eten de imago's ook stuifmeel. De kevers zijn actief vanaf mei tot in augustus. Overdag brengen ze het grootste deel van hun tijd door op zonbeschenen kale delen van stammen. Ze kunnen echter ook op bloeiende bomen en struiken - vooral meidoorn (*Crataegus spec.*) - worden gevonden. Ze zijn ook 's nachts actief en jagen dan op stammen van bomen of liggend dood hout. Dan vinden ook de paringen en eiafzet plaats. De eitjes worden gelegd in de vraatgangen van andere houtkevers, vooral van boorkevers.

WAARNEMINGEN IN DE MEINWEG

Beide soorten mierkevers zijn op een kleine, dode, groten-deels verbrande Zomereik in de omgeving van de Rolvennen gevonden. Het is een kleine vrijstaande eik op de overgang van open heide naar meer gesloten heide met verspreide oude eikenstoven. Circa 70 meter ten zuiden van de vindplaats ligt gesloten naaldbos waardoor de eik het grootste deel van de dag zonbeschenen is. Voor de brand was het al een sterk kwijnend exemplaar met diverse dode takken.

Aan de voet van de eik was een klein deel van de stam ontschorst. Tijdens de brand zijn de bladeren aan de nog levende takken door de hitte verschroeid, is de bast sterk verbrand en is de boom volledig afgestorven. In de loop van de zomer van 2020 is een groot deel van de schors van de stam afgevallen, waardoor het niet verbrande hout van de stam bloot is komen te liggen [figuur 4].

Hier werden op 12 augustus 2020 twee exemplaren van

Tarsostenus carus waargenomen die na korte tijd op de ontschorste stam te hebben gelopen, onder de loslatende schors verdwenen. In mei 2022 zijn op dezelfde boom wederom enkele imago's waargenomen. De kevers lieten zich kort zien op het niet verbrande stamhout waarna ze in spleten of vraatgangen in het hout verdwenen. Daarnaast is de soort in 2022 ook eenmalig in een geurval (Butynol) gevangen [tabel 1], op circa 380 meter afstand van de eerste vindplaats. In 2023 is *Tarsostenus carus* opnieuw op dezelfde boom aangetroffen, met een maximum van zes verschillende exemplaren die gelijktijdig op het hout werden gezien. Eenmaal is er een paring waargenomen [figuur 5].

De eerste waarneming van *Tilloidea unifasciata* is op 9 mei op dezelfde eik gedaan. Bij diverse herhaalbezoeken zijn alleen op 14 mei nog twee imago's van de soort gevonden [tabel 1]. Ook deze exemplaren liepen over de zonbeschenen, niet verbrande stam en kropen uiteindelijk weg in vraatgangen en spleten in het hout. In 2023 kon de soort niet opnieuw worden bevestigd.

NIEHUIS (2013) en UK BEETLES (2024) geven

Datum	Aantal exemplaren	Locatie
<i>Tarsostenus carus</i>		
12-08-2020	2	dode Zomereik (<i>Quercus robur</i>) Rolvennen
13-05-2022	2	dode Zomereik Rolvennen
18-05-2022	1	dode Zomereik Rolvennen
12-06-2022	1	geurval Pompstation (Butynol)
22-05-2023	5 (1 paring)	dode Zomereik Rolvennen
27-05-2023	2	dode Zomereik Rolvennen
01-06-2023	6	dode Zomereik Rolvennen
04-06-2023	2	dode Zomereik Rolvennen
<i>Tilloidea unifasciata</i>		
09-05-2022	1	dode Zomereik Rolvennen
14-05-2022	2	dode Zomereik Rolvennen

FIGUUR 4

Dode Zomereik (*Quercus robur*) op 20 mei 2022 waarop *Tarsostenus carus* en *Tilloidea unifasciata* zijn gevonden in Nationaal Park de Meinweg (foto: Rob Geraeds).

TABEL 1

Waarnemingen van *Tarsostenus carus* en *Tilloidea unifasciata* in Nationaal Park De Meinweg.

aan dat *Tilloidea unifasciata* vooral vraatgangen van boorkevers gebruikt om eitjes af te zetten. De situatie van *Tarsostenus carus* is waarschijnlijk vergelijkbaar. Ook deze soort wordt vooral met boorkevers geassocieerd, en dan vooral met de soorten uit het geslacht *Lyctus*. Zowel de imago's als de larven van deze boorkevers vormen de belangrijkste prooidieren (FISCHER, 1944; MENIER & BURLE, 1985). Op de bewuste eik zijn twee soorten boorkevers aangetroffen, de Bruine spinhoutkever (*Lyctus brunneus*) en de Kapucijnkever (*Bostrychus capucinus*). Kapucijnkevers zijn er frequent aangetroffen en in 2022 zijn er ook uitvliegende imago's waargenomen. Andere op de dode eik gevonden xylobionte keversoorten zijn opgenomen in tabel 2. Dit betreft enkel op zicht waargenomen soorten.

DISCUSSIE

Van *Tarsostenus carus* is inmiddels duidelijk dat er een populatie in de Meinweg aanwezig is. De soort is in meerdere opeenvolgende jaren in de

FIGUUR 5

Tarsostenus carus paring op een dode Zomereik (*Quercus robur*) in Nationaal Park De Meinweg op 22 mei 2023 (foto: Rob Geraeds).

is, is onduidelijk. Hoewel *Tilloidea unifasciata* in Duitsland zeldzaam is, is er vanaf 2000 sprake van een duidelijke uitbreiding in de deelstaten Hessen en Rheinland-Pfalz. Uit Noordrijn-Westfalen is de soort vanaf 2000 bekend (BLEICH *et al.*, 2024). De vindplaatsen in de omgeving van Düren liggen in volgelvlucht op 50–60 km afstand van de Meinweg. De eerste Nederlandse vondsten passen in dit expansiebeeld. Het is een thermofiele soort die mogelijk profiteert van klimaatverandering en de extreem warme zomers van 2018–2020 en 2022. Na de natuurbrand is er een forse toename van dood hout op de Meinweg, waar de soort ook van kan profiteren. In tegenstelling tot bijvoorbeeld de Gele wespenboktor (*Plagionotus detritus*) (GERAEDS, 2021) en de Kleine timmerboktor (*Acanthocinus griseus*) (GERAEDS *et al.*, 2021) is er geen directe relatie met de verbrande bomen geconstateerd. De Zomereik waarop de soort is gevonden was voor de brand al grotendeels dood. De waarnemingen zijn beperkt tot de niet verbrande delen. Ondanks dat de vindplaats in 2023 herhaaldelijk is bezocht, is *Tilloidea unifasciata* niet opnieuw gevonden. Of de soort hier tot voortplanting komt is daarmee ook onduidelijk, de larvale ontwikkeling kan namelijk één of twee jaar duren (BUSSLER, 1995). In 2024 is de soort er eveneens niet meer gevonden, de locatie is echter ook slechts incidenteel bezocht. Inmiddels is er in mei 2024 ook een exemplaar van *Tilloidea unifasciata* in het Gerendal aangetroffen (WAARNEMING.NL, 2024b).

Bostrichidae (Boorkevers)	
<i>Bostrichus capucinus</i>	Kapucijnkever
<i>Lyctus brunneus</i>	Bruine spinthoutkever
Buprestidae (Prachtkevers)	
<i>Agrilus biguttatus</i>	Eikenprachtkever
<i>Agrilus sulcicollis</i>	-
<i>Chrysobothris affinis</i>	Bronsprachtkever
Cerambycidae (Boktorren)	
<i>Clytus arietis</i>	Kleine wespenboktor
<i>Phymatodes testaceus</i>	Veranderlijke boktor
<i>Plagionotus arcuatus</i>	Grote wespenboktor
<i>Plagionotus detritus</i>	Gele wespenboktor
Cleridae (Mierkevers)	
<i>Tarsostenus carus</i>	-
<i>Thanasimus formicarius</i>	Mierenkever
Curculionidae (Snuitkevers)	
<i>Strophosoma capitatum</i>	Grauwbruine dennensnuitkever
Scarabaeidae (Bladsprietkevers)	
<i>Cetonia aurata</i>	Gouden tor
Silvanidae (Spitshalskevers)	
<i>Silvanus bidentatus</i>	-
<i>Uleiota planata</i>	Bruine tandkever

TABEL 2

Andere xylobionte keversoorten die op de dode Zomereik *Quercus robur* zijn waargenomen.

Meinweg waargenomen en de eerste Nederlandse waarneming is afkomstig uit de directe omgeving van het Nationaal Park. De soort is waarschijnlijk ook al wijder verspreid in het gebied aanwezig, getuige de vangsten in feromoonvallen op 8 juni 2021 (WAARNEMING.NL, 2024) en 12 juni 2022 op respectievelijk circa 800 en 380 meter afstand van de dode Zomereik. Buiten de Meinweg is de soort inmiddels ook op veel andere plaatsen aangetroffen en het lijkt er dan ook op dat *Tarsostenus carus* zich permanent in Nederland heeft gevestigd. Deze expansie is vergelijkbaar met de opmars van de soort in Frankrijk en België. Of *Tilloidea unifasciata* de Meinweg op eigen kracht heeft bereikt of dat de soort versleept

DANKWOORD

Een woord van dank gaat uit naar Theodoor Heijerman en Ed Colijn voor de bevestiging van de determinatie van *Tilloidea unifasciata*. Staatsbosbeheer wordt bedankt voor de verstrekte toestemming voor de inventarisaties.

Deze studie maakt deel uit van het Meerjarenprogramma Onderzoek van het Nationaal Park De Meinweg Samenwerking Limburgse Maasterrassen. Het doen van onderzoek door vrijwilligers wordt mede gesubsidieerd door de Provincie Limburg vanuit de subsidieverordening SILG, paragraaf soortenbeleid.

provincie limburg

Nationaal Park
De Meinweg

Samenwerking Limburgse Maasterrassen

staatsbosbeheer

NATUURHISTORISCH GENOOTSCHAP IN LIMBURG

Summary

OBSERVATIONS OF TWO NEW SPECIES OF CHECKERED BEETLES (CLERIDAE) AT THE MEINWEG NATIONAL PARK

At the end of April 2020, a large wildfire raged through the Meinweg National Park, destroying about 200 hectares of forest and heathland. In the subsequent years, trees affected by the fire were regularly surveyed for longhorn beetles. On 12 August 2020, two small checkered beetles were found on a burnt Common oak (*Quercus robur*) during one of these surveys. These were identified as *Tarsostenus carus*. This is an exotic species whose natural range is restricted to Australia, Tasmania and New Caledonia. In Europe, this species was first discovered in England, where three specimens were collected in Hull in 1933, on Eucalyptus wood imported from Australia. The first report for the European mainland came from France in 1983. Subsequently, the species has spread widely across France and some other European countries. The first sighting in the Netherlands dates from 2017, at the edge of the Meinweg National Park. In 2022

and 2023, *Tarsostenus carus* was again found on the same tree. In addition, the species was also caught once in a pheromone trap (Butynol) in 2022, at a distance of approximately 380 m from the first site. On 9 May 2022, another checkered beetle was found on the same dead Oak tree. It was initially thought to be *Tarsostenus carus* again. However, on closer inspection it turned out to be *Tilloidea unifasciata*, a southern European species that had not been reported from the Netherlands before. During follow-up visits, two more individuals were found there on 14 May. The larvae of both species live in the burrows of other wood-boring beetles and under bark, where they prey on other beetle larvae. Adults are also predatory. They hunt for other insects, mainly on wood. Adults of *Tilloidea unifasciata* have also been observed feeding on pollen.

Literatuur

- BLEICH, O., S. GÜRLICH & F. KÖHLER, 2024. Verzeichnis und Verbreitungsatlas der Käfer. Coleokat.de. <http://www.coleokat.de/de/fhl/?w=1600&h=700>. Geraadpleegd op 14-10-2024.
- BUSSLER, H., 1995. Beitrag zur Ökologie und Faunistik charakteristischer Holzkäfer der xerothermen Mittel- und Niederwälder in Bayern (Coleoptera: Cleridae, Bostrychidae, Cerambycidae). Beiträge zur bayerischen Entomofaunistik 1: 77-95.
- CHAPÉLIN-VISCARDI, J.-D., 2009. Sur la chorologie, phénologie et écologie d'un Cléride exotique en France: *Paratillus carus* (Newman, 1840) (Coleoptera, Cleridae). Bulletin de la Société Entomologique de France 114(3): 365-372.
- CHAPÉLIN-VISCARDI, J.-D., 2010. Compléments sur la répartition de *Paratillus carus* (Newman, 1840) (Coleoptera, Cleridae). Bulletin de la Société Entomologique de France 115(2): 165-166.
- CHATENET, G. DU, 2017. Phytophagous beetles of Europe. Buprestidae, Elateridae, Cleridae, Cerambycida. N.A.P. Editions, Verrières-le-Buisson.
- CLAASSEN, A. & L. REYRINK, 2021. De brand op de Meinweg in april 2020. Natuurhistorisch Maandblad 110(5): 87-89.
- FISCHER, R. C., 1944. A note on *Paratillus carus* Newman. (Coleoptera: Cleridae) and records of its occurrence in Great Britain. Entomologist's Monthly Magazine 90(5): 132-134.
- GBIF, 2024. *Tilloidea unifasciata* (Fabricius, 1787). Global Biodiversity Information Facility. <https://www.gbif.org/species/4448875>. Geraadpleegd op 14-10-2024
- GERAEDS, R.P.G., W.G. VERGOOSSEN, M.P.W.M. POETH & E. VAN ASSELDONK, 2021. Waarnemingen van de Kleine timmerboktor (*Acanthocinus griseus*) in de Meinweg. Natuurhistorisch Maandblad 110(5): 97-102.
- GERAEDS, R.P.G., 2021. De aantrekkingskracht van door brand aangetaste bomen op Gele wespboktorren (*Plagionotus detritus*). Gedragsobservaties in Nationaal Park De Meinweg. Natuurhistorisch Maandblad 110(5): 113-119.
- GERAEDS, R.P.G., 2023. De eerste melding van de mierkever *Tilloidea unifasciata* in Nederland (Coleoptera: Cleridae). Nederlandse Faunistische Mededelingen 60: 27-32.
- GERSTMEIER, R. & T.L. KUFF, 1992. Revision der paläarktischen Arten der Gattungen *Tillus* Olivier, 1790, *Tilloidea* Castelnau, 1832, *Falsotillus* gen.n. und *Flabellotilloidea* gen.n. (Coleoptera, Cleridae, Tilloidea). Mitteilungen der Münchner Entomologischen Gesellschaft 82: 55-72.
- MENIER, J.J. & F. BURLE, 1985. Première capture en France de *Paratillus carus*, Cleridae de la région Australienne (Coleoptera). L'Entomologiste 41(1): 9-15.
- NEDERLANDS SOORTENREGISTER, 2024. Mierkevers Cleridae. https://www.nederlandsesoorten.nl/linnaeus_ng/app/views/species/nsr_taxon.php?id=153474. Geraadpleegd 14-10-2024.
- NIEHUIS, M. (red.), 2013. Die Buntkäfer (Coleoptera: Cleridae) in Rheinland-Pfalz und im Saarland. Gesellschaft für Naturschutz und Ornithologie Rheinland-Pfalz e.V., Landau.
- PANKOW, W., 2014. Erster Nachweis von *Tarsostenus carus* (Newman, 1840) in Deutschland (Col., Cleridae, Tarsosteninae). Mitteilungen des Entomologischen Vereins Stuttgart 49: 65-66.
- TROUKENS, W., 2011. Een nieuwkomer voor de Belgische keverfauna: het Australisch mierkevertje, *Paratillus carus* (Coleoptera: Cleridae). Phegea 39(4): 152-155.
- TROUKENS, W., 2018. Opnieuw een vangst van *Tarsostenus carus* (Coleoptera: Cleridae) in België. Phegea 46(3): 119-120.
- UK BEETLES, 2024. *Tilloidea unifasciata* (Fabricius, 1787). <https://www.ukbeetles.co.uk/tilloidea-unifasciata>. Geraadpleegd 14-10-2024.
- WAARNEMINGEN.BE, 2024a. *Tarsostenus carus* (Newman, 1840). <https://waarnemingen.be/species/600124/>. Geraadpleegd 14-10-2024.
- WAARNEMINGEN.BE, 2024b. Taxonomie Cleridae (Mierkevers). <https://waarnemingen.be/taxa/1592/>. Geraadpleegd 14-10-2024.
- WAARNEMING.NL, 2024a. *Tarsostenus carus* (Newman, 1840). <https://waarneming.nl/species/600124/>. Geraadpleegd 14-10-2024.
- WAARNEMING.NL, 2024b. *Tilloidea unifasciata* (Fabricius, 1787). <https://waarneming.nl/species/600126/>. Geraadpleegd 14-10-2024.
- ZAPPI, I., 2014. Prima segnalazione per l'Italia di *Tarsostenus carus* (Coleoptera Cleridae). Bollettino della Società Entomologica Italiana 146(1): 3-5.